

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำการตรวจสอบการลดค่าเงินบาทว่ามีผลต่อดุลการค้าของไทยกับประเทศคู่ค้าสำคัญในลักษณะเส้นโค้งรูปตัวเจ (J-Curve) หรือไม่ และเพื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทรายได้ประชาชาติของไทย รายได้ประชาชาติของประเทศคู่ค้าสำคัญ และอัตราแลกเปลี่ยนที่มีต่อดุลการค้าไทย ด้วยการประยุกต์ใช้เทคนิควิธีโคอินทิเกรชันและแบบจำลองเอเรอร์คอร์เรชัน โดยที่ประเทศคู่ค้าสำคัญของไทย ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และเยอรมัน สำหรับข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลทฤษฎีมีรายไตรมาส ตั้งแต่ช่วงปี พ.ศ. 2530 ถึงปี พ.ศ. 2545

ปรากฏการณ์เส้นโค้งรูปตัวเจเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดจากการอ่อนค่าของสกุลเงินตราในประเทศยังผลให้ดุลการค้าลดลงในช่วงแรกและดีขึ้นในช่วงเวลาต่อมา ผลการศึกษาพบว่าผลกระทบในระยะสั้นจากการลดค่าเงินบาทที่มีต่อดุลการค้าไทยกับประเทศคู่ค้าสำคัญไม่เกินไปตามลักษณะเส้นโค้งรูปตัวเจทั้ง 3 กรณี อันได้แก่ ไทยกับสหรัฐอเมริกา ไทยกับญี่ปุ่น และไทยกับเยอรมัน

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้ประชาชาติของไทย รายได้ประชาชาติของประเทศคู่ค้าสำคัญ และอัตราแลกเปลี่ยนที่มีต่อดุลการค้าไทย ผลการศึกษาพบว่าทั้งหมดมีนัยสำคัญทางสถิติ และอธิบายผลกระทบในระยะยาวได้ดังต่อไปนี้

ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรรายได้ประชาชาติของไทยทั้ง 3 กรณี อันได้แก่ กรณีไทยกับสหรัฐอเมริกาเท่ากับ 0.50 หมายความว่า ดุลการค้าไทยแปรผันตามร้อยละ 0.50 จากการเปลี่ยนแปลงรายได้ประชาชาติของไทยร้อยละ 1 และกรณีไทยกับญี่ปุ่นเท่ากับ -0.51 หมายความว่า ดุลการค้าไทยแปรผกผันร้อยละ 0.51 จากการเปลี่ยนแปลงรายได้ประชาชาติของไทยร้อยละ 1 และกรณีไทยกับเยอรมันเท่ากับ -1.02 หมายความว่า ดุลการค้าไทยแปรผกผันร้อยละ 1.02 จากการเปลี่ยนแปลงรายได้ประชาชาติของไทยร้อยละ 1

ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรรายได้ประชาชาติของประเทศคู่ค้าสำคัญทั้ง 3 กรณี อันได้แก่ กรณีไทยกับสหรัฐอเมริกาเท่ากับ -1.17 หมายความว่า ดุลการค้าไทยแปรผกผันร้อยละ 1.17 จากการเปลี่ยนแปลงรายได้ประชาชาติของสหรัฐอเมริการ้อยละ 1 และกรณีไทยกับญี่ปุ่นเท่ากับ 4.23 หมายความว่า ดุลการค้าไทยแปรผันตามร้อยละ 4.23 จากการเปลี่ยนแปลงรายได้ประชาชาติของญี่ปุ่นร้อยละ 1 และกรณีไทยกับเยอรมันเท่ากับ 3.15 หมายความว่า ดุลการค้าไทยแปรผันตามร้อยละ 3.15 จากการเปลี่ยนแปลงรายได้ประชาชาติของเยอรมันร้อยละ 1

ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนทั้ง 3 กรณี อันได้แก่ กรณีไทยกับสหรัฐอเมริกาเท่ากับ 1.59 หมายความว่า ดุลการค้าไทยดีขึ้นร้อยละ 1.59 จากการลดค่าเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ร้อยละ 1 และกรณีไทยกับญี่ปุ่นเท่ากับ 2.38 หมายความว่า ดุลการค้าไทยดีขึ้นร้อยละ 2.38 จากการลดค่าเงินบาทต่อเยนร้อยละ 1 และกรณีไทยกับเยอรมันเท่ากับ 4.46 หมายความว่า ดุลการค้าไทยดีขึ้นร้อยละ 4.46 จากการลดค่าเงินบาทต่อมาร์กเยอรมัน ร้อยละ 1

The objectives of this study were to investigate the J-Curve phenomenon and to analyze the relationship between the role of Thailand's national income, her major trading partners' national income and exchange rate on Thailand's trade balance by applying Cointegration and ECM (Error Correction Model) method. Thailand's major trading partners including the U.S., Japan, and Germany for the period 1987-2002.

The J-Curve phenomenon indicates that the depreciation of domestic currency would initially worsens the trade balance but improves overtime. The empirical result showed that the short-run effects of Baht depreciation on Thailand's trade balance did not show the J-Curve phenomenon in all 3 cases of bilateral trade balance: Thailand-the U.S., Thailand-Japan, and Thailand-Germany.

The relationship between the role of Thailand's national income, her major trading partners' national income and exchange rate on Thailand's trade balance were highly significant. Therefore, an analysis of the long-run effects on Thailand's trade balances as follows:-

The estimated coefficient of Thailand's national income variables, the result found that in Thailand-the U.S. case were 0.50 indicated that one percent increase of Thailand's national income cause Thailand's trade balance improve by 0.50%, in Thailand-Japan case were -0.51 indicated that one percent increase of Thailand's national income cause Thailand's trade balance decline by 0.51%, and in Thailand-Germany case were -1.02 indicated that one percent increase of Thailand's national income cause Thailand's trade balance decline by 1.02%.

The estimated coefficient of her major trading partners' national income variables, the result found that in Thailand-the U.S. case were -1.17 indicated that one percent increase of the U.S.'s national income cause Thailand's trade balance decline by 1.17%, in Thailand-Japan case were 4.23 indicated that one percent increase of Japan's national income cause Thailand's trade balance improve by 4.23%, and in Thailand-Germany case were 3.15 indicated that one percent increase of Germany's national income cause Thailand's trade balance improve by 3.15%.

The estimated coefficient exchange rate variables, the result found that in Thailand-the U.S. case were 1.59 indicated that one percent real devaluation of the Baht against US dollar cause Thailand's trade balance rise by 1.59%, in Thailand-Japan case were 2.38 indicated that one percent real devaluation of the Baht against Yen cause Thailand's trade balance rise by 2.38%, and in Thailand-Germany case were 4.46 indicated that one percent real devaluation of the Baht against Deutsche mark cause Thailand's trade balance rise by 4.46%.